

28/4

Den kritik

som vi häromdagen riktade mot en ledare i Svenska Dagbladet vid kung Olavs besök har föranlett en längre utläggning i tidningen. Här påstås att vi skulle ha kastat "en skopa gläpord mot monarkin" och att vi skulle ha intagit en helt annan hållning till den norske kungen nu än i en ledare vid kung Haakons död på hösten 1957. Detta är rena fantasier, som var och en kan övertyga sig om genom att läsa våra inlägg i saken. Vad vi riktade oss mot var några ord i Svenska Dagbladets kungahyllning, som än en gång må citeras. Här förklarades att monarkin under ofärdsåren visat sig vara "en styrkekälla vars natur kanske är oätkomlig för logisk analys men som icke desto mindre var av oskattbart värde". Vi påpejade det självklara att monarkin i vissa länder varit en samande symbol, i andra länder avärtom. Vad som framför allt irriterade oss var naturligtvis den med ett slags falskt djupinne utspökade enfald som förglädde tidningens "tankegång". Det är typiskt för Svenska Dagbladet att man talar om svårigheten att genom logisk analys klarlägga ett förhållande. Vi tvivlar inte på att tidningen är ur stånd att så göra, men vad som kännetecknar monarkin i de länder där den är populär har ofta klarlagts just med logikens hjälpmedel — ty de behövs, även om högertidningen inte har tillgång till dem.

28/4

Välmening är inte nog

Eleanor Roosevelt

ELEANOR ROOSEVELT har i en nyss utgiven bok (*On My Own*, Hutchinson, 21 shilling) berättat om sitt liv efter mannens död. De nya memoarerna är ett nytt bevis på hennes totala förträfflighet och bör stärka den allmänna om också något trumpna respekt som hon åtnjuter i världen. Hon vill det bästa och tolkar allt till det bästa. Nästan alla människor omtalas med sympati; något reserverad är hon dock i sina uttalanden om Chrustjev och Dulles. Hennes arbetsamhet är otrolig; en artikel och bortåt 100 brev om dagen, förutom kommittéarbeten, television, radio, föredrag och resor. Programmet för en dag efter lunchen relateras: ett cocktailparty, en middag, två mottagningar, ett uppträdande i television, två anföranden i radio. En och annan anekdot avbryter redogörelsen: Franklin Roosevelt och hans mor älskade varann, men kunde inte vara tillsammans en kvart utan att börja gråla, Churchill tröttade ut Roosevelt genom

att vilja stanna uppe på kvällarna, medan Roosevelt ville lägga sig tidigt och gå upp på morgnarna. Huvudintrycket blir förvåning över att en så framstående och på visst sätt begåvad kvinna kan vara så jämnt och infernaliskt tråkig nära tre hundra sidor igenom. Aldrig en pregnant formulering, en lössläppt reflexion, en elakhet i förbigående; ibland misstänker man ett försök att skämta, men hoppas för hennes skull att det inte varit meningen. Gudsintetheten paras med en massiv naivitet. En resa i Indonesien utlöser tanken: "Holländarna var, det visste jag, inte populära på dessa öar efter kriget, och de tycktes ha blivit ännu mindre populära. Och dock hade jag känt drottning Juliana under flera år och visste att hon hade arbetat hårt för att främja en bättre andlig förståelse mellan folken." Ordet prosaisk får frälschör och färg då man läser denna utmärkte människas meddelanden.

HERBERT TINGSTEN

April 9 l. 1 k.
jul. 2 an. 2 a.

Sia 15